

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.008/1
van 19 februari 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques en het koninklijk besluit van 7 juni 2007 betreffende het opleidingsfonds dienstencheques'

Op 20 januari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques en het koninklijk besluit van 7 juni 2007 betreffende het opleidingsfonds dienstencheques’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 februari 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Thomas MAES, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 februari 2015.

*

STREKKING EN RECHTSGROND

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe in het koninklijk besluit van 12 december 2001 ‘betreffende de dienstencheques’ de verplichting voor de erkende onderneming op te heffen dat per kwartaal 60% van hun nieuw aangeworven werknemers uitkeringsgerechtigde volledig werklozen of gerechtigden op een leefloon moeten zijn. Het ontwerp wijzigt eveneens het koninklijk besluit van 7 juni 2007 ‘betreffende het opleidingsfonds dienstencheques’ door verwijzingen naar federale instellingen te vervangen door verwijzingen naar de overeenstemmende instellingen van het Vlaamse Gewest en door de adviescommissie opleidingsfonds dienstencheques voortaan in te bedden bij het departement Werk en Sociale Economie van het Vlaamse Gewest.

2. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 3, derde lid, en artikel 9bis, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 2001 ‘tot bevordering van buurtdiensten en -banen’.

Deze bepalingen machtigen de Koning om bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de nadere regels te bepalen met betrekking tot de verplichting tot aanwerving van uitkeringsgerechtigd volledig werklozen, werklozen met een inschakelingsuitkering en leefloners, respectievelijk de criteria, de voorwaarden en de nadere regelen te bepalen betreffende de aanvraag en de toekenning van de gedeeltelijke terugbetaling van de opleidingskosten van de werknemers tewerkgesteld met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

Bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 werden, door de invoeging van artikel 6, § 1, IX, 8°, in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (BWHI), de gewesten bevoegd gemaakt voor “de bevordering van de buurtdiensten en -banen”, met dien verstande dat de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, BWHI bevoegd blijft voor de aspecten van de dienstenchequeregeling die verband houden met het arbeidsrecht.¹ Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat “[d]e federale overheid [...] niet langer bevoegd [zal] zijn voor de aangelegenheden die geregeld worden in de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen en zijn uitvoeringsbesluiten, met uitzondering van afdeling 2 van hoofdstuk 2, van deze wet die betrekking hebben tot de arbeidsovereenkomst dienstencheques.”²

Gelet op artikel 83 BWHI komt het bijgevolg voortaan de regeringen van de gewesten toe om uitvoering te geven aan de in de artikelen 3, derde lid, en artikel 9bis, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 2001 vermelde machtigingen.

¹ *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 2232/1, 127.

² *Idem.*

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. In het eerste lid van de aanhef dient de verwijzing naar artikel 9*bis*, § 1, van de wet van 20 juli 2001 te worden gepreciseerd met een verwijzing naar het tweede lid van deze bepaling.

Artikel 3

4. In het ontworpen artikel 4, § 2, 2° en 3° van het koninklijk besluit van 7 juni 2007 is sprake van leden “die zijn voorgedragen door de meest representatieve werknemersorganisaties” respectievelijk “de meest representatieve werkgeversorganisaties”. Het ontwerp moet verduidelijken welke organisaties hiermee bedoeld worden, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de organisaties die in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen vertegenwoordigd zijn.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME